

عنوان مقاله:

تبیین و بررسی مدیریت های فقهی حقوقی در ضمانت هدر رفت آب

محل انتشار:

سومین همایش ملی راهبرد های مدیریت منابع آب و چالش های زیست محیطی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی طاهری دهنوی - کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد شیراز، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

سیدمجتبی جلالی - استادیار گروه معارف اسلامی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد شهرکرد، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

پیشرفت های عصر جدید بشر تماما جهت سهولت بهره وری انسانها از ظرفیت های مادی است . از مهم ترین منابع مادی که همیشه و در طول قرنها مورد بهرهبرداری بشر بوده است ؛ منابع طبیعی بالاخص آب است . امروزه سهولت در برداشت این نعمت الهی به گونه ای موجبات افراط و تفریط در این زمینه و نابودی و آلودگی این منبع مهم را فراهم آورده است ، لذا برای حل این معضل نیازمند علوم و قوانین فردی و اجتماعی مشخص کننده و دارای ضمانت اجرا وجود دارد. از مهم ترین این علوم، علم فقه و حقوق است که دارای ظرفیت های مهمی جهت تعیین تکلیف شرعی و قانونی فردی و اجتماعی افراد در حوزه ضمان دنیوی ایشان در برخورد با منابع طبیعی بالاخص آب است . یافته های پژوهش بیانگر آنند که در حوزه ظرفیت های فقه و حقوق در ضمان دنیوی افراد در برخورد با منابع طبیعی بالاخص آب می توان به ظرفیت هایی چون؛ ظرفیت فقهی -حقوقی قاعده لاضرر، قاعده اتلاف، قاعده ضمان ید، قاعده عدالت ، قاعده (من له الغنم)، فقه حکومتی ، تضایف حق و تکلیف و مجازاتهای تعزیری و حکومتی اشاره کرد، ضمن آنکه با توجه به بنا گذاری علم فقه و حقوق اسلامی بر تبیین ضمان دنیوی افراد بر مبنای مسئولیت پذیری ، در قالب ظرفیت های شرعی و قانونی ، جنبه ضمان معنوی در بطون این ظرفیت ها در قالب وجدان فردی و اجتماعی نهفته است .

کلمات کلیدی:

آب، ضمان دنیوی ، فقهی حقوقی ، هدر رفت و آلودگی .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1810375>

